

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 2826/2021
17.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Јелице Бојанић Керкез и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Новица Јовановић, адвокат из ..., против тужене Предшколске установе „Бамби“ из Параћина, коју заступа Општински правобранилац, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1213/21 од 14.05.2021. године, у седници од 17.11.2021. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1213/21 од 14.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину П1 261/20 од 15.09.2020. године ставом првим изреке тужена је обавезана да тужилји исплати накнаду трошкова за долазак и одлазак са посла за период од јуна 2015. године закључно са јуном 2018. године у појединачним месечним износима наведеним изреком са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате. Ставом другим изреке тужена је обавезана да тужилји накнади трошкове парничног поступка у износу од 50.272,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1213/21 од 14.05.2021. године одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП.

Наиме, нижестепене пресуде донете су у складу са правним схватањем Врховног касационог суда израженим кроз одлуке са сличним чињеничним и правним основом, јер је тужилји досуђена накнада трошкова за долазак и одлазак са посла према стварним трошковима које је имала, на основу присуства тужилје на раду и цене превозне карте локалног превозника. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 13.07.2018. године, а вредност предмета спора је 62.150,79 динара.

Будући да наведена вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, као ревизијског цензуса из члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић